
Zemljepisna lastna imena v Večeslavcih

Mihaela Koletnik – Zdenka Holsedl

V prispevku so predstavljena zemljepisna lastna imena naselja Večeslavci v Prekmurju. V njih se odražajo glasoslovne in oblikoslovne značilnosti prekmurskega goriškega podnarečja. Glede na motivacijsko podstavo so razvrščena v pomenske skupine. Večinoma so izvorno slovenska, v podstavi nekaterih poimenovanj pa so tudi v časovno različnih jezikovnozgodovinskih obdobjih prevzete besede iz stičnih jezikov.

Toponyms in Večeslavci

This article presents toponyms in the settlement of Večeslavci in Prekmurje. These reflect phonological and morphological characteristics of the Goričko subdialect of Prekmurje. They are sorted into semantic groups by their motivational basis. The majority are Slovenian in origin, and the bases of some expressions are also words borrowed from contact languages in various historical linguistic periods.

0 Uvod

V razpravi so predstavljena narečna zemljepisna lastna imena v Večeslavcih, razloženem goriškem naselju na obeh straneh Ledave ob cesti Gederovci–Sotina, ki je bilo z imenom *Wenchezlaufolua* (Venčeslavova vas) prvič zapisano v listini iz leta 1365.

Izraz *toponim* je »lastno ime kraja ali kakega drugega dela zemeljskega površja, zemljepisno ime« (SSKJ: 1409). Zemljepisna imena preučuje toponomastika (krajevno imenoslovje), ki je del onomastike (imenoslovja). Toponomastika se ukvarja z zemljepisnimi poimenovanji nežive, poseljene ali neposeljene zemljepisne pojavnosti na kakem področju (Unuk 2004: 194). Gre za nazive večjih ozemeljskih naravnih in upravnih celot, manjše objekte pa preučuje mikrotoponimija. *Mikrotoponimi*¹ ali *ledinska imena*,² tj. imena njiv, travnikov, gozdov (SSKJ: 295, 551) – po Čopu (2002: 98, 99) mednje prištevamo tudi imena pašnikov, dolin, sotesk, tesni, kraških jam, imena poti in njihovih delov –, spadajo med nenaselbinska

¹ Iz gr. *onoma* 'ime', *topos* 'kraj, mesto, prostor, pokrajina, okolica, dežela, ozemlje', *mikros* 'majhen', tj. mala zemljepisna imena (Šekli 2007: 50).

² V slovenščini se uporabljata še izraza *terenska* (Čop 2002: 98) in *zemljiška imena* (Unuk 2004: 194).

zemljepisna imena. Šekli (2008: 13) jih glede na predmet poimenovanja deli v šest skupin: (1) obdelovalne zemeljske površine za gojenje kulturnih rastlin (agronimi): polja, njive, (2) travniki, senožeti, pašniki, (3) gozdovi (gozdna imena), (4) vodne površine (vodna ledinska imena), (5) vzpetine (gorska ledinska imena), (6) poti in njihovi deli. Isti avtor ugotavlja, da je »razmejitev med vodnimi ledinskimi imeni, gorskimi ledinskimi imeni in ledinskimi imeni poti in njihovih delov na eni strani ter vodnimi imeni, gorskimi imeni in imeni poti in njihovih delov na drugi [...] pogosto zelo težavna. Merilo razmejitve med npr. gorskimi ledinskimi imeni in gorskimi imeni bi bilo lahko to, da gorska ledinska imena poimenujejo dele gorske površine, medtem ko gorska imena poimenujejo celotno vzpetino.« (Šekli 2007: 50–51)

Ledinska imena, verjetno nastala iz potrebe po natančnem razlikovanju in določanju vaškega ozemlja, so se ohranila v glavnem prek ustnega izročila. Nekatera so bila tudi zapisana, saj so jih od srede 18. do prve polovice 19. stoletja, ko so na podlagi natančne izmere zemljišč nastale katastrske mape (terezijanski kataster /1748–1756/, jožefinski kataster /1785–1789/, franciscejski kataster /1818–1828/), vanje vnašali državni uradniki. Ozemlje Prekmurja v času vladanja Franca I. ni bilo zajeto v katastrsko izmero. Tako je najstarejša katastrska mapa za Prekmurje mnogo mlajša od franciscejske (po letu 1860) ter pomanjkljiva, brez pripadajočih parcelnih protokolov (Ilešič 1950: 12–13).

Zemljepisna imena smo zbirali na terenu, pri čemer so bili naš (ustni) vir domačini. Od pisnih virov smo pregledali (1) katastrske mape in načrte ter topografski načrt za katastrsko občino Večeslavci; ker so kartografski viri prostorsko omejeni, vsebujejo samo najpomembnejša ledinska imena, ki poimenujejo večje zemeljske površine; (2) GERK-e, tj. grafične enote rabe zemljišč kmetijskega gospodarstva;³ (3) jožefinske vojaške zemljevide, tj. najstarejše podrobne zemljevide slovenskih dežel s prevladujočimi slovenskimi zapisi toponimov, ki so nastajali v letih 1763–1887. Ozemlje Prekmurja, ki je v času izmere spadalo pod Ogrsko, so kartirali in opisali leta 1874. Barvnim zemljevidom, izdelanim v merilu 1 : 28.800 in razdeljenim na t. i. sekcije,⁴ so bili dodani podrobni topografski opisi. Večeslavci so na zemljevidih zapisani s krajevnim imenom *Sessldorf* oder *Vecsislavecz* (Rajšp – Serše 2001: 8; I-6), ledinskih imen pa ne najdemo, čeprav je s kart nazorno razvidna podoba pokrajine in čeprav se v opisu h karti⁵ omenjajo: potok v dolini, ki ob močnem deževju preplavi velik del doline, gozd desno od Sv. Jurija, ki je gosto porasel z visokimi bukvami in hrasti, travniki, ki so le tu in tam močvirni, ter poti v hribe, ki so poškodovane in vedno težavne (navedeno po Rajšp – Serše 2001: 7).

³ GERK je strnjena površina kmetijskega ali gozdnega zemljišča z isto vrsto dejanske rabe, ki je v uporabi enega kmetijskega gospodarstva.

⁴ Obravnavano naselje je uvrščeno v sekcijo I-6.

⁵ Pomembno dopolnilo h kartam so opisi pokrajine in njenih značilnosti, ki jih kartografsko ni bilo mogoče dovolj natančno prikazati.

1 Nabor zemljepisnih imen

Zbirka imen je slovarsko urejena; pri veččlenskih imenih je kot iztočnica upoštevan jedrni del imena. Geslo je sestavljeno iz poknjžene iztočnice, ki ji za ločevalnim znakom || sledijo v slovenski dialektološki transkripciji zapisano in onaglašeno narečno ime v osnovni (prvi in drugi, če ta obstaja) slovarski obliki in mestniku ter slovnični podatki o besedi. Temu zapisu sledijo kategorija imena (hdn, mtn, tpn) in etimološki podatki iz DLS, ESSJ I–V, Snoj 2003 in SVI I–II. Zvezdica * označuje, da kazalka ni uresničena kot zemljepisno ime.

Bojna || *'Bojna -e*, v *'Bojnĭ ž*, mtn gozda, njive in travnika; ime ustreza apelativu *bōjna* (Plet. I: 42); na tem območju so v času druge svetovne vojne potekali boji; ostanki treh bunkerjev so vidni še danes.

Borovica || *Bo'ro:jca -e*, v *Bo'ro:jcĭ ž*, tpn zaselka in mtn njive ter gozda; ime je izpeljano iz dnd *bōr* 'Pinus silvestris', svojilne pripone *-ov* in imenovalniške *-ica*.

***brajda** ⇔

Za brajdami || *Za b'ra:jdamĭ*, mtn njive; v imenu se ohranja izposojenka iz furl. *bràida* 'zaprto obdelano zemljišče, na katerem gojijo trto', to pa iz ben. it. *bràida* 'majhna posest, majhna najemna posest'; beseda je langob. izvora (ESSJ I: 37).

Breg || *B're:ĭk*, *Bri'ga:.*, na *B're:ĭgĭ m*, mtn travnika; ime ustreza knjiž. apelativu *brég* 'nagnjen svet, strmina'.

Cucekov breg || *'Cūcekof b're:ĭk*, *'Cūcekovoga bri'ga:.*, na *'Cūcekovon b're:ĭgĭ m*, mtn travnika; svojilni pridevnik je iz hišnega imena.

Frančev breg || *F'ro:ncof b're:ĭk*, *F'ro:ncovoga bri'ga:.*, na *F'ro:ncovon b're:ĭgĭ m*, mtn njive, travnika in sadovnjaka; svojilni pridevnik je iz osebnega imena lastnika.

Pintarjev Breg || *'Pi:ntarof B're:ĭk*, *'Pi:ntarovoga Bri'ga:.*, na *'Pi:ntarovon B're:ĭgĭ m*, tpn zaselka; svojilni pridevnik je iz hišnega imena *Píntar*, to pa iz imena poklica iz nem. *Fassbinder* 'sodar'.

Rakov Breg || *'Râkof B're:ĭk*, *'Râkovoga Bri'ga:.*, na *'Râkovon B're:ĭgĭ m*, tpn zaselka; svojilni pridevnik je iz priimka lastnika.

Sikašev Breg || *'Sikašof B're:ĭk*, *'Sikašovoga Bri'ga:.*, na *'Sikašovon B're:ĭgĭ m*, tpn zaselka; svojilni pridevnik je iz hišnega imena.

Na bregu || *Na b're:ĭgĭ*, mtn njive in travnika.

Britof || *B'rü:ĭtof -ova*, na *B'rü:ĭtovĭ m*, mtn njiv in travnikov; ime ustreza apelativu *brítof* 'pokopališče', izposojenki iz stvnem. *frīthof*, srvnem. *vrīthof*, nem. *Friedhof* (ESSJ I: 45).

Buroševo || *'Bü:rošovo -oga*, na *'Bü:rošovon s*, mtn njive; ime posesti je izpeljano iz hišnega imena.

Cerkveno || *Cerk'veno -oga*, na *Cerk'venon s*, mtn njive; ime je izpeljano iz apelativa *cérkev* in pomeni nekdanjo cerkveno posest.

Cuckovo || *'Cü:cekovo -oga*, na *'Cü:cekovon s*, mtn njive in travnika; ime je tvorjeno iz hišnega imena posestnika in svojilne pripone *-ov*.

Cuncelj || *'Cüncel -cla*, na *'Cünclĭ m*, mtn njive, travnika, sadovnjaka in gozda; ime ni jasno.

- Curek** || 'Cürek -rka, př 'Cürkj m, hdn manjšega potoka; v imenu se ohranja apelativ *cúrek* 'tok, izvir' < *curéti* 'počasi teči' (SVI I: 106).
- Črete** || Č'rete, f Č'retaj ž mn., mtn travnika; ime ustreza množinski obliki apelativa *čréta* 'močviren nižinski svet, porasel s travo in nizkim grmičjem', ki je pogosta toponimična baza v južnoslovanski toponomastiki (SVI I: 121).
- Dedijevo** || 'De:ídiĵovo -oga, na 'De:ídiĵovon s, mtn njive; ime je izpeljano iz apelativa *dédi* in svojilne pripone -ov.
- Dvorišča** || D'vo:urišča -0, v D'vo:uriščaj s mn., mtn njive; ime ohranja množinsko obliko apelativa *dvoríšče*.
- *Flikaš** ⇒
Prek Flikaša || P're:ik F'likaša, mtn njiv in travnika; v predloženem imenu se ohranja hišno ime *Flikaš*.
- Frčkovo** || 'Frčkovno -oga, na 'Frčkovon s, mtn njive in travnika; ime posesti je iz hišnega imena.
- Gomblice** || 'Gõ:mbļce -0, v 'Gõmbļcaj ž mn., mtn njiv, travnikov in sadovnjaka; ime, verjetno nastalo po značilni obliki zemljišča, ki je v primerjavi z okoliško parcelizacijo kroglaste oblike, je morda izpeljano iz nar. apelativa *gõmbleg*, *gõmblek* 'brezov cvet' (ESSJ I: 160), izposojenke iz madž. *gombolyag* 'krogla, klobčič'.
- *gomila** ⇒
Na gomili || Na go'mülĭ, mtn njiv, travnikov in gozda; ime ustreza knjiž. apelativu *gomila* 'kup, kup prsti, grob'.
- *gorica** ⇒
Horvatove gorice || Xor'va:tove go'rice, Xor'va:tovij go'ri:ĭc, f Xor'va:tovij go'ricaj ž mn., mtn vinograda; v imenu se ohranja apelativ *gorica* 'mala gora, najvišji trg v kraju; vinograd', manjšalnica na -ica iz *góra* (ESSJ I: 162, pod *góra*).
- Kolmankove gorice** || Kol'mõ:nkove go'rice, Kol'mõ:nkovij go'ri:ĭc, f Kol'mõ:nkovij go'ricaj ž mn., mtn vinograda; svojilni pridevnik je iz priimka posestnika.
- Lulikove gorice** || 'Lü:likove go'rice, 'Lü:likovij go'ri:ĭc, v 'Lü:likovij go'ricaj ž mn., mtn vinograda; svojilni pridevnik je iz hišnega imena.
- Pintarjeve gorice** || 'Pi:ntarove go'rice, 'Pi:ntarovij go'ri:ĭc, f 'Pi:ntarovij go'ricaj ž mn., mtn vinograda; svojilni pridevnik je iz hišnega imena *Pintar*, to pa iz imena poklica iz nem. *Fassbinder* 'sodar'.
- Roganove gorice** || 'Rõ:ganove go'rice, 'Rõ:ganovij go'ri:ĭc, v 'Rõ:ganovij go'ricaj ž mn., mtn vinograda; svojilni pridevnik je iz priimka posestnika.
- Vaniševe gorice** || 'Va:nišove go'rice, 'Va:nišovij go'ri:ĭc, v 'Va:nišovij go'ricaj ž mn., mtn vinograda; svojilni pridevnik je iz hišnega imena.
- *graba** ⇒
Balaževa Graba || Ba'la:žova G'råba, Ba'la:žove G'råbe, v Ba'la:žovoj G'råbj ž, tpn zaselka, tudi mtn njive in travnika v tem zaselku; v imenu se ohranja apelativ *gråba* 'jarek, prekop' iz stvnem. *grabo*, srvnem. *grabe* (ESSJ I: 167; SVI I: 192).

- Cučeva Graba** || 'Cücova G'râba, 'Cücove G'râbe, f' Cücovoj G'râbj ž, tpn zaselka, tudi mtn njive, travnika in gozda v tem zaselku; svojilni pridevnik je iz hišnega imena.
- Marčeve grabe** || 'Mârčove g'râbe, 'Mârčovij g'ra:p, v 'Mârčovij g'râbaj ž mn., mtn njiv, travnika, sadovnjaka in gozda; svojilni pridevnik je iz hišnega imena.
- Mencingarjeve Grabe** || 'Mę:ncingarove G'râbe, 'Mę:ncingarovij G'ra:p, v 'Mę:ncingarovij G'râbaj ž mn., tpn zaselka, tudi mtn njiv, travnikov, sadovnjaka, vinograda in gozda v tem zaselku; svojilni pridevnik je iz priimka.
- Perševe Grabe** || 'Peršove G'râbe, 'Peršovij G'ra:p, f' Peršovij G'râbaj ž mn., tpn zaselka, tudi mtn njiv, travnika, sadovnjaka in gozda v tem zaselku; svojilni pridevnik je iz hišnega imena.
- Sabolove grabe** || Sa'bo:ulove g'râbe, Sa'bo:ulovij g'ra:p, f Sa'bo:ulovij g'râbaj ž mn., mtn travnikov; svojilni pridevnik je iz hišnega imena.
- Za grabami** || Za g'râbamj, mtn njive.
- Grajke** || G'ra:jke -0, v G'ra:jkaj ž mn., mtn njive; v imenu se ohranja množinska oblika apelativa *grājka* 'die Umzäunung' (Plet. I: 243); najstarejši splošnoslovanski pomen glagola *graditi*, ohranjen v *ograditi*, *ogrājati*, *ograjevati*, je 'postavljati ograjo' (ESSJ I: 168).
- Gres** || G'rę:is -a, na G'rę:isj m, tpn zaselka, tudi mtn njiv, travnika in sadovnjaka v tem zaselku; v imenu se ohranja apelativ *grés* iz srvnem. *griez* 'pesek, prod, grobo mleto žito'; pomen 'pesek' je znan samo na severovzhodu slovenskega jezikovnega prostora (ESSJ I: 175).
- *jablana** ⇨
- Pri jablanah** || Pr žab'la:naj, mtn njive; v predložnem imenu se ohranja dnd *jablan(a)* 'Pirus malus'.
- Jarek** || 'Ža:rek -rka, pr 'Ža:rkj m, hdn manjšega potoka; v imenu se ohranja knjiž. apelativ *járek* 'v zemljo narejena ožja podolgovata vdolbina'; *járek* je pogosto ime manjših vodnih tokov, predvsem umetno izkopanih (SVI I: 234).
- Pri Jarku** || Pr 'Ža:rkj, mtn travnika.
- Jeruzalem** || Ge'ru:zalen -a, v Ge'ru:zalemj m, tpn zaselka; ime je nastalo s prenosom prispodobe Jezusovega trpljenja v Jeruzalemu; med leti 1941–1945 je prav iz tega vaškega zaselka odšlo v vojno največ moških; tudi mtn njiv, travnikov, gozda, sadovnjaka in vinograda v tem zaselku.
- Jolšje** || 'Žo:uške -a, v 'Žo:uškj s, mtn gozda; zbirno ime na -je iz nar. dnd za knjiž. *jělša* 'Alnus'; Bezljaj (ESSJ I: 226; SVI II: 60) navaja, da sta obliki *olša* (< pslovan. **olbša*) in *jelša* (< pslovan. **jělbša*) sporadično razširjeni po vsem slovenskem ozemlju, prva zlasti na Koroškem, vzhodnem Štajerskem in v Prekmurju.
- Celčevo jolšje** || 'Cę:ucovo 'žo:uške, 'Cę:ucovoga 'žo:uška, f' Cę:ucovon 'žo:uškj s, mtn gozda; svojilni pridevnik je iz priimka lastnika.
- Filipovo jolšje** || 'Filipovo 'žo:uške, 'Filipovoga 'žo:uška, f' Filipovon 'žo:uškj s, mtn gozda; svojilni pridevnik je iz osebnega imena.
- Jolšje pri Flikašu** || 'Žo:uške pr F'likašj s, mtn gozda; v krajevnem določilu se ohranja hišno ime.

Popovo jolšje || *'Popovo* ^ʔ*žo:uške*, *'Popovoga* ^ʔ*žo:uška*, *f* *'Popovon* ^ʔ*žo:uškj* s, mtn gozda; svojilni pridevnik je s svojilno pripono *-ov* izpeljan iz apelativa *pòp* 'duhovnik', izposojenke iz stvnem. *pfaffo* 'duhovnik'; beseda je gr. izvora (ESSJ III: 86).

Rajsarjevo jolšje || *'Ra:jsarovo* ^ʔ*žo:uške*, *'Ra:jsarovoga* ^ʔ*žo:uška*, *v* *'Ra:jsarovon* ^ʔ*žo:uškj* s, mtn gozda; svojilni pridevnik je iz hišnega imena.

Jožkino || *'Žo:uškinoga*, *na* *'Žo:uškinon* s, mtn gozda; ime posesti je tvorjeno iz hišnega imena, to pa iz osebnega imena lastnika.

Kalvarija || *Kal'va:rija* *-e*, *na* *Kal'va:rijj* *ž*, mtn travnikov in gozda na manjši vzpetini; ime ustreza apelativu *kalvárija* 'veliko trpljenje, bolečina'.

Krčevine || *Kr'čō:nje*, *na* *Kr'čō:njaj* *ž* mn., mtn njiv; v imenu se ohranja množinska oblika knjiž. apelativa *krčevina* 'zemljišče, s katerega je odstranjeno grmovje, drevje, zlasti gozd', ki je razširjen zlasti v vzhodnem slovenskem jezikovnem prostoru (Štajerska, Dolenjska) (SVI I: 301).

***križ** ⇒

Pri križu || *Pr* *k'ri:izj*, mtn njive; v predložnem imenu se ohranja apelativ *križ*.

***krtovinjak** ⇒

Na krtovinjaku || *Na* *krtō'fi:njekj*, mtn travnika; v imenu se ohranja nar. oblika apelativa *krtovinjak* 'krtina' (prim. Novak 1996: 67).

Ledava || *'Ledava* *-e*, *pr* *'Ledavj* *ž*, hdn potoka (levi pritok Mure); 1208 ad aquam *Lyndwa*, 1232 ad fluvium *Lyndua*, ad alium fluvium *Lindua*, 1265 Chernech iuxta *Linduam*, 1323 inter fluvios *Lyndua* et Mura, 1339 prope fluuium *Lindua*, 1366 iuxta fluuium *Lindwa*, 1381 iuxta fluuium *Lyndua*, 1389 a parte fluuij *Lyn-duauize* (Zelko 1982: 54); etimolgija imena ni dokončno pojasnjena.⁶

Pri Ledavi || *Pr* *'Ledavj*, mtn njiv in travnikov; ime posesti je povzeto po vodnem imenu.

Ledavsko || *'Ledafsko* *-oga*, *na* *'Ledafskon* s, mtn njive; ime posesti je v zvezi z vodnim imenom *Ledava*.

***les** ⇒

Barin les || *'Ba:rin* ^ʔ*le:is*, *'Ba:rinoga* ^ʔ*li'sa:*, *v* *'Ba:rinon* ^ʔ*le:isj* m, mtn gozda; v imenu se ohranja knjiž. apelativ *lés* < pslovan. **lěsb* z domnevnim prvotnim pomenom *'zapuščeno, ne več obdelano zemljišče, na katerem je pognalo grmičevje' (SES: 352); svojilni pridevnik je izpeljan iz hišnega imena, to pa iz osebnega imena *Bára*.

Batjanov les || *'Bâtjanof* ^ʔ*le:is*, *'Bâtjanovoga* ^ʔ*li'sa:*, *v* *'Bâtjanovon* ^ʔ*le:isj* m, mtn gozda; svojilni pridevnik je izpeljan iz hišnega imena.

Debeljakov les || *Debe'la:kof* ^ʔ*le:is*, *Debe'la:kovoga* ^ʔ*li'sa:*, *v* *Debe'la:kovon* ^ʔ*le:isj* m, mtn gozda; svojilni pridevnik je izpeljan iz hišnega imena.

⁶ Kelemina je prvi zapis *Linddolves* rekonstruiral v **Lindolfesbach*, kar bi dalo sloven. *Ledava*, *Lendava* in nem. **Lindenbach* → *Limbach*. To mnenje je sprejel tudi Ramovš, Steinhäuser pa madž. *Lendava* in nem. *Limbach* izvaja iz sloven. **Lindava*, kar naj bi bilo iz srvnem. **Lindache*, *Lindâ*. Kniezsza trdi, da je slovensko in madžarsko ime iz osnove *ledo*, nemško ime pa glasoslovno ne more biti izvedeno iz slovenskega, razen če ni ljudskoetimološko popačeno. Bezljaj meni, da je v imenu *Lendava* ohranjen nosnik pod vplivom madžarskega uradnega imena in da je verjetnejša Steinhäuserjeva razlaga (SVI I: 332–333).

Flisarjev les || *F'li:sarof 'le:is, F'li:sarovoga li'sa:, f F'li:sarovon 'le:isj* m, mtn gozda; svojilni pridevnik je izpeljan iz priimka posestnika.

Frčkov les || *'Fřčkof 'le:is, 'Fřčkovoga li'sa:, f 'Fřčkovon 'le:isj* m, mtn gozda; svojilni pridevnik je izpeljan iz hišnega imena.

Linkašev les || *'Li:nkašof 'le:is, 'Li:nkašovoga li'sa:, v 'Li:nkašovon 'le:isj* m, mtn gozda; svojilni pridevnik je izpeljan iz hišnega imena.

Mačkov les || *'Ma:čkof 'le:is, 'Ma:čkovoga li'sa:, v 'Ma:čkovon 'le:isj* m, mtn gozda; svojilni pridevnik je izpeljan iz hišnega imena.

Marinkašev les || *Ma'ri:nkašof 'le:is, Ma'ri:nkašovoga li'sa:, v Ma'ri:nkašovon 'le:isj* m, mtn gozda; svojilni pridevnik je izpeljan iz hišnega imena.

Pintarjev les || *'Pi:ntarof 'le:is, 'Pi:ntarovoga li'sa:, f 'Pi:ntarovon 'le:isj* m, mtn gozda; svojilni pridevnik je iz izpeljan hišnega imena, to pa iz imena poklica *pintar* 'sodar' iz nem. *Fassbinder* 'isto'.

Pozvekov les || *Pozvę:ikof 'le:is, Pozvę:ikovoga li'sa:, f Pozvę:ikovon 'le:isj* m, mtn gozda; svojilni pridevnik je izpeljan iz hišnega imena.

Putarjev les || *'Pü:tarof 'le:is, 'Pü:tarovoga li'sa:, f 'Pü:tarovon 'le:isj* m, mtn gozda; svojilni pridevnik je izpeljan iz hišnega imena.

Reckov les || *'Rę:ickof 'le:is, 'Rę:ickovoga li'sa:, v 'Rę:ickovon 'le:isj* m, mtn gozda; svojilni pridevnik je izpeljan iz priimka posestnika.

Šavrijev les || *'Ša:urijof 'le:is, 'Ša:urijovoga li'sa:, f 'Ša:urijovon 'le:isj* m, mtn gozda; svojilni pridevnik je izpeljan iz hišnega imena.

Šoštarijev les || *'Šo:uštarof 'le:is, 'Šo:uštarovoga li'sa:, f 'Šo:uštarovon 'le:isj* m, mtn gozda; svojilni pridevnik je iz hišnega imena, to pa iz imena poklica *šoštar* 'čevljar' iz srvnem. *schuohster* 'isto', nem. *Schuster* 'isto' (SES: 745; DLS: 222).

***Lulik** ⇨

Pri Luliku || *Pr 'Lü:likj*, mtn njive in travnika; predložno ime je tvorjeno iz hišnega imena.

Madžarovo || *'Măžarovo -oga, na 'Măžarovon* s, mtn njiv; ime je tvorjeno iz priimka *Madžár* in svojilne pripone *-ov*; priimek je iz enakoglasnega etnika.

***Marčevo** ⇨

Na Marčevem || *Na 'Mărčovon*, mtn njive, travnika, sadovnjaka in gozda; ime posesti je tvorjeno iz hišnega imena.

***meja** ⇨

Pri meji || *Pr 'mę:jj*, mtn njive; v predložnem imenu se ohranja apelativ *męja* 'črta, ki ločuje, razmejuje ozemlja zemljišča, parcele' (SSKJ: 537).

***Miškovo** ⇨

Na Miškovem || *Na 'Miškovon*, mtn njive; ime posesti *Miškovo* je tvorjeno iz hišnega imena, to pa iz osebnega imena *Miško*.

Mlinščica || *M'li:nščica -e, pr M'li:nščicj* ž, hdn umetno narejenega pritoka Ledave; ime ustreza apelativu *mlinščica* 'del potoka ali reke, speljan k mlinu' (SSKJ: 562; Plet. I: 587), izpeljanim iz apelativa *mlin* < lat. *mulinum*, ki je pogosta imenska baza (SVI II: 26).

Pri Mlinščici || *Pr M'li:nščicj*, mtn njive in travnika; ime posesti je povzeto po vodnem imenu.

***most** ⇨

Pri malem mostu || *Pr 'ma:lon 'mo:ustj*, mtn njive; v imenu se ohranja apelativ *móst*.

Pri velikem mostu || *Pr 'velkon 'mo:ustj*, mtn njiv in travnika.

Mrlišček || *Mr'lišček -a, na Mr'liščekj m*, mtn gozda; ime je tvorjeno iz apelativa *mrlína* 'das Aas' (Plet. I: 607); na teh zemljiščih ali v njihovi bližini so nekdanji pokopavali poginule živali.

***njiva** ⇨

Baraševa njiva || *'Ba:rašova n'jiva, 'Ba:rašove n'jive, na 'Ba:rašovoj n'jivj ž*, mtn njive; v imenu se ohranja apelativ *njiva* 'del zemljišča za gojenje kulturnih, krmnih rastlin' (SSKJ: 685); svojilni pridevnik je iz hišnega imena.

Debeljakova njiva || *Debe'la:kova n'jiva, Debe'la:kove n'jive, na Debe'la:kovoj n'jivj ž*, mtn njive; svojilni pridevnik je iz hišnega imena.

Dolga njiva || *'Du:uga n'jiva, 'Du:uge n'jive, na 'Du:ugoj n'jivj ž*, mtn njive; po Ilešiču (1950: 38) je *Dolga njiva* osrednje, morda najstarejše in najplodnejše polje v vasi.

Hajdinjakova njiva || *Xajdin'ja:kova n'jiva, Xajdin'ja:kove n'jive, na Xajdin'ja:kovoj n'jivj ž*, mtn njive; svojilni pridevnik je iz priimka posestnika.

Marinkaševa njiva || *Ma'ri:nkašova n'jiva, Ma'ri:nkašove n'jive, na Ma'ri:nkašovoj n'jivj ž*, mtn njive; svojilni pridevnik je iz hišnega imena.

Nemčeva njiva || *'Nencova n'jiva, 'Nencove n'jive, na 'Nencovoj n'jivj ž*, mtn njive; svojilni pridevnik je iz hišnega imena.

Putarjeve njive || *'Pü:tarove n'jive, 'Pü:tarovij n'ji:f, f/na 'Pü:tarovij n'jivaj ž* mn., mtn njiv; svojilni pridevnik je iz hišnega imena.

Tišlarjeva njiva || *'Tišlarova n'jiva, 'Tišlarove n'jive, na 'Tišlarovoj n'jivj ž*, mtn njive; svojilni pridevnik je iz hišnega imena, to pa iz imena poklica iz nem. *Tischler* 'mizar'.

Ungarjeve njive || *'Ungarove n'jive, 'Ungarovij n'ji:f, na 'Ungarovij n'jivaj ž* mn., mtn njiv; svojilni pridevnik je iz hišnega imena.

Žeponova njiva || *Že'ponova n'jiva, Že'ponove n'jive, na Že'ponovoj n'jivj ž*, mtn njive; svojilni pridevnik je iz hišnega imena.

Ograd || *'Ograt -da, v 'Ogradj m*, mtn njive in travnika; ime ustreza apelativu *ógrad* 'plot, ograja' (ESSJ I: 168).

***oreh** ⇨

Pri orehu || *Pr o'rejj*, mtn njive; v predložnem imenu se ohranja dnd *óreh* 'Juglans regia' (ESSJ II: 253; SVI II: 63).

***Perš** ⇨

Pri Peršu || *Pr 'Peršj*, mtn njive; predložno ime je tvorjeno iz hišnega imena.

Pintarjevo || *'Pi:ntarovo -oga, na 'Pi:ntarovon s*, mtn njive; ime je tvorjeno iz hišnega imena *Pintar*, to pa iz imena poklica iz nem. *Fassbinder* 'sodar'.

***plot** ⇨

Za plotom || *Za p'lo:uton*, mtn njive; v predložnem imenu se ohranja apelativ *plót* 'ograja' (ESSJ III: 61).

Poldekovo || *'Pø:ldekovo -oga, na 'Pø:ldekovon s*, mtn njive in travnika; ime je tvorjeno iz hišnega imena, to pa iz osebnega imena *Pólde*.

Pusta || *'Pu:sta -e, f 'Pu:stij ž*, tpn zaselka in mtn njiv ter travnika v tem zaselku; ime ustreza apelativu *pústa* 'neobdelana zemlja', ki ga Bezljaj izvaja iz osnove **pústb* 'neobljuden, nerodoviten, zapuščen' (SVI II: 127).

***pušča** ⇒

V puščah || *F 'pü:iščaj*, mtn njive; v imenu se ohranja nar. oblika apelativa *púšča* 'neobdelana zemlja' (ESSJ III: 137, pod *pustiti*; SVI II: 128, 129).

Rastike || *Ras'tike, Ras'ti:k, v Ras'tikaj ž* mn., tpn zaselka, tudi mtn njiv, travnikov, vinograda in gozda v tem zaselku; v imenu se ohranja množinska oblika apelativa *rastika* 'rastlina, trava' (ESSJ III: 152, pod *rásti*).

***Riftar** ⇒

Pri Riftarju || *Pr 'Riftarij*, mtn njive; ime je tvorjeno iz hišnega imena *Riftar*.

Riftarjevo || *'Riftarovo, 'Riftarovoga, na 'Riftarovon s*, mtn njiv in travnika; ime posesti je tvorjeno iz hišnega imena *Riftar* in svojilne pripone *-ov*.

***rom** ⇒

Ober roma || *'Ober 'roma*, mtn njive in travnika nad domačo hišo; v imenu se domnevno ohranja apelativ *hràm* 'kmečka hiša, navadno z gospodarskimi poslopiji' (SSKJ: 282); Snoj (2003: 210) besedo izvaja iz steslovan. *xramb* 'hiša, šotor, tempelj', pslovan. **xórmъ* (ali **xórmъ*) s prvotnim verjetnim pomenom *'iz živalskih kož narejen šotor'.

Za romom || *Za 'romon*, mtn njive in travnika za domačo hišo.

Rompovci || *'Rø:mpofcj, z 'Rø:mpovec, v 'Rø:mpofcj in v 'Rø:mpofcay m* mn., tpn zaselka, tudi mtn njive, travnika, sadovnjaka, vinograda in gozda; v imenu se ohranja apelativ *ràmpa* 'zapornica', kar je izposojenka iz nem. *Rampe*, to pa iz frc. *rampe* 'rampa, ograja' (SES 601); zapornica v tem zaselku je v času Avstro-Ogrske ločevala avstrijski in ogrski del monarhije.

***sliva** ⇒

Pri slivah || *Pr s'livaj*, mtn njive; v predložnem imenu se ohranja dnd *slíva* 'Pru-nus'.

***srce** ⇒

V srcih || *F sr'ca:j*, mtn njive; v predložnem imenu, verjetno nastalem po značilni obliki zemljišča, ki je v primerjavi z okoliško parcelizacijo srčaste oblike, se ohranja apelativ *srcé*.

***Šajt** ⇒

Pri Šajtu || *Pr 'Šajtj*, mtn njive; predložno ime je tvorjeno iz hišnega imena.

***štala**

Za štalo || *Za š'tálo*, mtn njive; v predložnem imenu se ohranja apelativ *štála*, izposojenka iz srvnem. *stal*, *-lles* 'prostor za živino, hlev' (DLS: 227) ali it. *stalla* 'ograjen in pokrit prostor za živino' (ESSJ IV: 105); po Snoju (2003: 739) je beseda prevzeta iz it. *stalla* 'hlev', izposojenke iz germ. **stala-*, iz česar je stvnem. *stal* 'hlev'.

Šulpan || *'Šu:lpan -a, f 'Šu:lpanj m*, mtn njiv; ime je nejasno.

***travnik** ⇒

Hartnerjevi travniki || *'Xa:rtnerovj tra:vnikj, 'Xa:rtnerovij tra:vnikof, na 'Xa:rtnerovij tra:vnikaj m* mn., mtn travnikov; v imenu se ohranja množinska oblika apelativa *trávník*; svojilni pridevnik je iz priimka.

Pintarjevi travniki || *'Pi:ntarovi t'ra:vniki, 'Pi:ntarovij t'ra:vnikof, na 'Pi:ntarovij t'ra:vnikaj* m mn., mtn travnikov; svojilni pridevnik je iz hišnega imena *Pintar*, to pa iz imena poklica iz nem. *Fassbinder* 'sodar'.

***uta** ⇒

Za uto || *Za 'ütöf*, mtn njive; v predložnem imenu se ohranja apelativ *úta* 'lopa', izposojenka iz stvnem. *hutt(e)a* ali srvnem. *hütte* 'koča, šotor, stojnica, talilnica rude' (ESSJ IV: 270).

Vaniševo || *'Va:nišovo -oga, na 'Va:nišovon s*, mtn njive in travnika; ime posesti je tvorjeno iz hišnega imena in svojilne pripone *-ov*.

Varaš || *'Va:raš -a, v 'Va:rašj m*, tpn zaselka; ime ustreza apelativu *váraš* 'mesto', izposojenki iz madž. *város, várás* 'mesto' (ESSJ IV: 283).

Vas || *'Ve:is -j, v 'Ve:isj ž*, tpn zaselka, tudi mtn njiv, travnikov in sadovnjaka v tem zaselku; ime ustreza apelativu *vás* 'navadno manjše naselje, katerega prebivalci se ukvarjajo večinoma s kmetijstvom' (SSKJ: 1491).

Večeslavci || *Ve'čē:slafcj, z Ve'čē:slavec, v Ve'čē:slafcj in v Ve'čē:slafcaj* m mn., tpn razloženega naselja na obeh straneh Ledave ob cesti Gederovci–Sotina; 1365 *Wenchezlaufolia* (Venčeslavova vas), 1366 *Gyurgfiamyklowfalua* (Jurijevega Mikloša vas) al. nom. *Gezloufalua* (Česlavova vas)⁷ (Zelko 1982: 92), 1698 *Veczezlovecz, Vecsészlavecz* (Zelko 1996: 75), 1874 *Sessldorf* oder *Vecsislavecz* (Rajšp – Serše 2001: 8; 1–6); **Večeslavčarje** || *Ve'čē:slafčarge; večeslavski* || *ve'čē:slafskj*.

Vince || *'Vi:nce -a, na 'Vi:ncj s*, tpn zaselka, tudi mtn njiv, travnika in gozda v tem zaselku; ime je manjšalnica iz apelativa *víno*.

***vrh** ⇒

Rakov vrh || *'Rákof 'vr:, 'Rákovoga 'vr:ja, na 'Rákovon 'vr:jj m*, mtn njive, vinograda in gozda; v imenu se ohranja apelativ *vřh*.

***zavetje** ⇒

Za zavetjem || *Za 'za:vitjon*, mtn sadovnjaka; v imenu se ohranja nar. apelativ *závitje* 'zavetje' (Novak 1996: 176; ESSJ IV: 395, pod *zavet* I; prim. tudi *véti* I) za knjiž. *zavétje* 'kraj, prostor, zavarovan pred vetrom' (SSKJ: 1639).

Žlak || *Ž'lák -a, na Ž'lákj m*, mtn njiv; ime ustreza apelativu *žlák* 'spodnji, nasuti rob zlasti vinograda' ali 'kolosek, pot; čistina, jasa', izposojenki iz srvnem. *slac* 'širok jarek na vznožju vinske gorice, kamor odteka voda; pot; s poseko narejena čistina, jasa' (ESSJ IV: 462; Novak 1996: 183).

Zbrana imena so zvečina izvorno slovenska, v podstavi nekaterih pa so tudi v časovno različnih jezikovnozgodovinskih obdobjih prevzete besede iz stičnih jezikov, zlasti iz nemščine. Najstarejše občnoimenske nemške izposojenke, ki so se v prekmurščini tudi polastnoimenile, segajo v starovisokonemško oz. alpskoslovensko obdobje. S stališča sodobnega slovenskega knjižnega jezika so označene kot narečne (*uta*), narečne vzhodne (*graba*) ali nižje pogovorne (*britöf*). Srednjevisokonemške izposojenke (do 13. stoletja) in poznejše izposojenke, predvsem iz bavarske

⁷ Morda sta s tema imenoma označeni naselbini Pertoča in Večeslavci; *Gezlou* (Česlav) je okrajšana oblika od *Večeslav* (Zelko 1982: 92).

nemščine, so bile sprejete v knjižni jezik kot nižje pogovorne (*štala*) ali narečne vzhodne (*žlak*), nekatere pa živijo samo v narečju (*gres*). Iz madžarščine je prevzeta beseda *varaš*, zelo stara romanska izposojenka je *mлин*, *brajda* je langob. izvora.

2 Jezikovne značilnosti imen ter njihova tipologija

2.1 Obravnavano področje se uvršča h goričkemu prekmurskemu podnarečju, kar se odraža tudi v glasoslovnih in oblikoslovnih značilnostih zbranih imen. Narečnost na glasoslovni ravni se kaže v odrazu *ü* za *u* in *i* v položaju pred *l* – 'Cürek, Za 'ütöf, Na go'müľj, v odrazu *u:u* za *ü* – 'Du:uga n'jiva, v odrazu *e:i* za stalno dolgi polglasnik: 'Ve:is, e:i za stalno dolgi jat: B're:ik, 'De:ıdıjovo in *o:u* za stalno dolgi *o* – Pr 'velkon 'mo:ustj, Za p'lo:uton; staroakutirani *a* v zadnjem in nezadnjem besednem zlogu je ostal kratek in zaokrožen: Za g'râbamj. V zapisanih imenih je -lj- otrdel v -l- – 'Cüncel, -nj- je ohranjen: Na křto'fi:njekj, enako tudi -šč- – D'vo:urišča, Mř'linšček. v v položaju pred nezvonečim nezvočnikom ter na koncu besede izgubi zven in se premenjuje s -f- – 'Pi:ntarof B're:ik, F sř'ca:j, j se v položaju pred zadnjimi samoglasniki izgovarja kot ž – Pr žab'la:naj, 'Ža:rek, v položaju pred sprednjimi samoglasniki pa kot g – Ge'ru:zalen ali k (v položaju za nezvonečim soglasnikom): 'Žo:uške. Prim. še: -vi- > -j- – Bo'rō:jca, x ~ j ~ 0 – Pr o'rejj, 'Râkof'vr:, -m > -n – Na 'Mârčovon, Za 'za:viťjon.

Narečnost na oblikoslovni ravni se kaže v končnici -i v mest. ed. m. sp.: Na b're:igj, Pr 'Ža:rkj, v posplošeni mestniški množinski končnici -aj (< -ax) – Pr žab'la:naj, v moškospolski mestniški pridevniški končnici -on za knjižno -em – na 'Sikašovon B're:igj in ženskospolski mestniški pridevniški končnici -oj za knjižno -i – f 'Cücovoj G'râbj; preglasa -o- v -e- za soglasniki *c j č ž š* ni, tudi podaljšave osnove na -r ne.

2.2 Zbrana zemljepisna imena so enobesedna, in to samoedninska, npr.: Bo'rō:jca, B're:ik, 'Cürek, G're:is, 'Ograt, 'Pu:sta, ali samomnožinska, npr. Č'rete, 'Go:mbļce, G'ra:jke, Kř'čō:nje, saj se nanašajo na zemljepisni objekt, pojmovan kot celoto,⁸ ter večbesedna.

Enobesedna so netvorjena, npr. 'Bojna, B're:ik, 'Ve:is, ali tvorjena: (a) izpeljanke z moškospolskimi, ženskospolskimi in srednjepolskimi priponami: -0 – 'Ograt, -šček – Mř'linšček; -a – 'Pu:sta, -ica – Bo'rō:jca, M'li:nščica, -ice – 'Go:mbļce, -ike – Ras'tike, -ovine – Kř'čō:nje (< Krčevine); -ce – 'Vi:nce, -išča – D'vo:urišča, -je – 'Žo:uške; (b) konverzija/posamostaljeni pridevniki: Cerk'veno, 'Ledafsko, 'Mâžarovo. Večbesedna imena so: (1) samostalniške besedne zveze s pridevniškim določilom: (a) kakovostni pridevnik + samostalnik: 'Du:uga n'jiva; (b) svojilni pridevnik na -ov, -in + samostalnik: Xor'va:tove go'rice, 'Filipovo 'žo:uške, 'Ba:rin 'le:is; (2) besedne zveze iz samostalnika (ali samostalniške besedne zveze z levim pridevniškim določilom) in predloga: Na b're:igj, 'Ober'rōma, P're:ik F'likaša, Pr o'rejj, Za b'ra:jdaj; Pr

⁸ Gl. Šivic Dular 1988: 231.

'ma:lon 'mo:ustj, Pŕ 'velkon 'mo:ustj; (3) samostalniške besedne zveze z neujemalnim predložnim samostalniškim prilastkom: 'Žo:uške pŕ F'likašj.

2.3 Glede na motivacijsko podstavo je zbrana imena mogoče razvrstiti v več pomenskih skupin. Navadno se je namreč polastnoimenilo občno besedje, ki označuje: (1) namembnost, izrabo zemljišča: ('Rŕ:ganove) go'rice, (Ma'ri:nkašova) n'jiva, 'Ograt, ('Xa:rtnerovj) t'ra:vnikj; (2) naravne objekte v bližini; ta imena so večinoma predložna: Za g'rābamj, Pŕ 'Ledavj; (3) umetne objekte v bližini: (a) stanovanjske: 'Ober 'roma, Za 'romon, (b) gospodarske: Za š'tālo, Za 'ūtŕof, (c) sakralne: Pŕ k'ri:īžj, (č) vrsto kultiviranega zemljišča: Za b'ra:jdami, (d) komunikacije: Pŕ 'ma:lon 'mo:ustj, Pŕ 'velkon 'mo:ustj; imena te skupine so izključno predložna; (4) umetne objekte na parceli ali tik ob njej: B'rū:ītŕof; (5) reliefne značilnosti površja: B're:īk, ('Rŕ:ganove) go'rice, (Sa'bo:ūlove) g'rābe; Na b're:īgj, Na go'mūlj; (6) kakovost zemljišča; ledinska imena izražajo kakovost poimenovanega zemljišča, zlasti njegove slabosti: 'Pu:sta, F 'pū:īščaj; (7) vrsto, značilnost tal; iz nekaterih imen lahko razberemo značilnosti zemljišča, njegovo sestavo: Č'rēte, G'rē:īs; (8) način kultiviranja zemljišča; imena kažejo na postopek pri spremembi nekultiviranega zemljišča v kultivirano: Kŕ'čŕ:nje; (9) razsežnosti in razmerja v prostoru: (a) razmerje dolg – kratek: 'Du:uga n'jiva; (b) prostorsko razmerje izraža tudi ime Pŕ 'mē:jj; (10) rastline; imena rastlinskega izvora so vezana pretežno na gozdna drevesa: Bo'rŕ:ja, 'Žo:uške, manj je imen, poimenovanih po kulturnih rastlinah: 'Vi:nce; Pŕ o'rejj, Pŕ s'livaj; (11) nekdanjo poljsko razdelitev: G'ra:jke, 'Ograt. Zemljišča so pogosto poimenovana tudi po lastniku sosednjega posestva ali domačije; v tej vlogi se največkrat pojavljajo domača hišna imena, in to najpogosteje v zvezi s predlogom pri – Pŕ 'Lū:likj, Pŕ 'Peršj, P're:īk F'likaša, ter pripadništvu ali lastništvu (nekdanji ali sedanji lastniki, ki so dali zemljišča v najem ali zakup); parcele so poimenovane s posamostaljenimi pridevniki: 'Žo:uškino, 'Frčkovo, 'Va:nišovo, v predložni rabi opravlja to funkcijo predlog na – Na 'Mārčovon, Na 'Miškovon, veliko pa je tudi dvobesednih imen, katerih samostalniška odnosnica ob svojilnem pridevniku označuje predvsem vrsto zemljišča: F'rŕ:ncŕf b're:īk, 'Rŕ:ganove go'rice, 'Mārčove g'rābe, Debe'la:kŕf 'le:īs, Xajdin'ja:kova n'jiva, 'Pi:ntarovj t'ra:vnikj; opaziti je poimenovanje po lastništvu bližnjih sorodnikov: 'De:īdijovo, lastniški značaj pa ima tudi ime Cerk'veno (zemljišče, ki je nekdanj pripadalo Cerkvi). Posamezne parcele so poimenovalno vezane na prisotnost vode: 'Cūrek, poimenujejo se tudi po obliki: F sr'ca:j, 'Gŕ:mbļce ter po nekdanjih dogodkih in rabi: 'Bojna, Mŕ'linšček, 'Rŕ:mpŕfcj.

3 Sklep

Ledinska imena so tesno povezana z zgodovinskimi, družbenimi, geografskimi in naravoslovnimi značilnostmi okolja. Zaradi spreminjajočega se načina življenja, opuščanja kmetovanja in vse manjše navezanosti ljudi na zemljo hitro tonejo v pozabo. Danes jih dobro poznajo le še govorci najstarejše generacije, govorci mlajše generacije pa sploh ne več, zato bi jih bilo treba čim prej zbrati in zapisati, dokler je to sploh še mogoče.

Okrajšave

Okrajšave jezikov so take kot v Snoj (2003): ben. – beneško, frc. – francosko, furl. – furlansko, germ. – germansko, gr. – starogrško, it. – italijansko, knjiž. – knjižno, lat. – latinsko, langob. – langobardsko, madž. – madžarsko, nar. – narečno, nem. – nemško, pslovan. – praslovansko, sloven. – slovensko, srvnem. – srednjevisokonemško, stcslovan. – starocerkvenoslovansko, stvnem. – starovisokonemško. – Drugo: dnd – dendronim, hdn – hidronim, vodno ime, mtn – mikrotoponim, ledinsko ime, tpn – toponim, naselbinsko ime.

Viri in literatura

- Bezljaj 2003 = France Bezljaj, *Zbrani jezikoslovni spisi I–II*, ur. Metka Furlan, Ljubljana: ZRC SAZU, 2003.
- Čop 2002 = Dušan Čop, Gorska, terenska (ledinska) in vodna imena v Sloveniji, *Jezikoslovni zapiski* 8 (2002), št. 2, 93–108.
- DLS = Hildegard Striedter-Temps, *Deutsche Lehnwörter im Slovenischen*, Berlin: Osteuropa-Institut, 1963.
- ESSJ I–V = France Bezljaj, *Etimološki slovar slovenskega jezika I–V*, Ljubljana: Mladinska knjiga – SAZU – ZRC SAZU, 1976, 1982, 1995, 2005, 2007.
- Holsedl 2006 = Zdenka Holsedl, *Ledinska in hišna imena v vasi Večeslavci: diplomsko delo*, Maribor: Pedagoška fakulteta, 2006.
- Ilešič 1950 = Svetozar Ilešič, *Sistemi poljske razdelitve na Slovenskem*, Ljubljana: SAZU, 1950.
- Jakopin idr. 1985 = Franc Jakopin idr., *Slovenska krajevna imena*, Ljubljana: Cankarjeva založba, 1985.
- Koletnik 2007 = Mihaela Koletnik, Krajevna imena v izbranih naseljih občine Rogašovci, *Razprave drugega razreda SAZU* 20, Ljubljana: SAZU, 2007, 95–114.
- Koletnik 2008 = Mihaela Koletnik, O prekmurskih mikrotoponimih, *Slavistična revija* 56 (2008), št. 2, 75–86.
- Majdič 2004 = Viktor Majdič, Ledinska imena zahodnega dela občine Šentjur pri Celju, v: *Besedoslovne lastnosti slovenskega jezika – slovenska zemljepisna imena*, Maribor: Društvo Pleteršnikova domačija Pišce – SD Slovenije, 2004, 170–180.
- Melik 1963 = Anton Melik, Potek poselitve v luči krajevnih imen, v: *Slovenija* 1, Ljubljana: Slovenska matica, 1963, 307–308.
- Merku 2006 = Pavle Merku, *Krajevno imenoslovje na slovenskem zahodu*, Ljubljana: ZRC SAZU, 2006.
- Novak 1996 = Franc Novak, *Slovar beltinskega prekmurskega govora*, priredil in uredil Vilko Novak, Murska Sobota: Pomurska založba, ²1996 [¹1985, ³2009].
- Orožen Adamič – Perko 1995 = Milan Orožen Adamič – Drago Perko (ur.), *Krajevni leksikon Slovenije*, Ljubljana: DZS, 1995.

- Plet. I–II = Maks Pleteršnik, *Slovensko-nemški slovar* I–II, ur. Metka Furlan, Ljubljana: ZRC SAZU, 2006.
- Rajšp – Serše 2001 = Vincenc Rajšp – Aleksandra Serše, *Slovenija na vojaškem zemljevidu 1763–1787 7: Opisi*, Ljubljana: SAZU, 2001.
- Snoj 2003 = Marko Snoj, *Slovenski etimološki slovar*, Ljubljana: Mladinska knjiga, 2003.
- Snoj 2006 = Marko Snoj, O tujkah in izposojenkah v slovenskem jeziku, *Slavistična revija* 54 (2006), posebna številka, 343–349.
- SSKJ = *Slovar slovenskega knjižnega jezika*, Ljubljana: DZS, 1995.
- SVI I–II = France Bezlaj, *Slovenska vodna imena* I–II, Ljubljana: SAZU, 1956, 1962.
- Šekli 2006 = Matej Šekli, Strukturni tipi ledinskih imen v kraju Livek in njegovi okolici, v: *Jezikovna predanost: akademiku prof. dr. Jožetu Toporišiču ob 80-letnici*, ur. Marko Jesenšek – Zinka Zorko, Maribor: SD Maribor – Ljubljana: SAZU, 2006 (Zora 44), 477–491.
- Šekli 2007 = Matej Šekli, Imenje v kraju Šalovci, v: *Etnološki raziskovalni tabor Šalovci 2007: zbornik prispevkov*, Murska Sobota: Zveza za tehnično kulturo – RC ZOTKS, 2007.
- Šekli 2007a = Matej Šekli, Ljudskozemljepisno izrazje v topoleksemit ledinskega imenja na Livškem, v: *Razvoj slovenskega strokovnega jezika*, Ljubljana: Filozofska fakulteta, 2007 (Obdobja 24), 515–530.
- Šekli 2008 = Matej Šekli, *Zemljepisna in osebna lastna imena v kraju Livek in njegovi okolici*, Ljubljana: Založba ZRC, ZRC SAZU, 2008 (Linguistica et philologica 22).
- Šivic-Dular 1988 = Alenka Šivic-Dular, Besedotvorne vrste slovenskih zemljepisnih imen na gradivu do leta 1500, v: *Srednji vek v slovenskem jeziku, književnosti in kulturi*, Ljubljana: Filozofska fakulteta, 1988 (Obdobja 10), 229–244.
- Škofic 2004 = Jožica Škofic, Zemljepisna lastna imena na Dobravah med dolinama Lipnice in Savne, v: *Besedoslovne lastnosti slovenskega jezika – slovenska zemljepisna imena*, Maribor: Društvo Pleteršnikova domačija Pišece – SD Slovenije, 2004, 60–73.
- Torkar 2003 = Silvo Torkar, K nastanku in pomenu nekaterih zemljepisnih imen v Baški dolini, *Slavistična revija* 51 (2003), št. 4, 429–442.
- Torkar 2008 = Silvo Torkar, Slovenska zemljepisna imena, nastala iz slovanskih antroponimov, *Slavistična revija* 56 (2008), št. 2, 17–29.
- Unuk 2004 = Drago Unuk, Zemljiška imena v Črešjovi grabi in Strmcu (Stoperce v Halozah), v: *Besedoslovne lastnosti slovenskega jezika – slovenska zemljepisna imena*, Maribor: Društvo Pleteršnikova domačija Pišece – SD Slovenije, 2004, 194–201.
- Zelko 1982 = Ivan Zelko, *Prekmurje do leta 1500*, Murska Sobota: Pomurska založba, 1982 (Historična topografija Slovenije I).
- Zelko 1985 = Ivan Zelko, Prekmurska ledinska imena – in primerjava s panonsko-slovenskimi imeni, *Slavistična revija* 33 (1985), št. 4, 459–465.
- Zelko 1996 = Ivan Zelko, *Zgodovina Prekmurja*, Murska Sobota: Pomurska založba, 1996.

Toponyms in Večeslavci

Summary

This article presents toponyms collected in Večeslavci in the Goričko region. The collected names reflect phonological and morphological characteristics of the Goričko subdialect of Prekmurje. They are sorted into semantic groups by their motivational basis. Proper nouns developed from common nouns signifying (1) land use: (*Ma'ri:nkašova*) *n'jiva* 'Marinkaš' field', '*Ōgrat* 'garden'; (2) nearby natural features: *Pr'Ledavi* 'by the Ledava River'; (3) nearby manmade structures: (a) residential: *Za 'rōmon* 'behind the house', (b) farming: *Za š'tālo* 'behind the stall', (c) sacral: *Pr'k'ri:žī* 'by the cross', (d) type of cultivated land: *Za b'ra:jdami* 'behind the (vineyard) trellises', (e) communications: *Pr'velkon'mo:ustij* 'by the big bridge'; (4) manmade structures on lots or next to them: *B'rū:ītof* 'cemetery'; (5) surface relief features: *B're:īk* 'bank', *Na go'mūlj* 'on the tumulus'; (6) land quality: *'Pu:sta* 'barren'; (7) land type or characteristic: *Č'rēte* 'marshland', *G'rē:īs* 'silt'; (8) manner of cultivating the land: *Kr'čō:nje* 'grubbing'; (9) spatial dimension and relation: *Du:uga n'jiva* 'long field', *Pr'mē:jj* 'by the border'; (10) vegetation: *Bo'rō:jca* 'juniper', *'Vi:nce* 'grapevines'; and (11) former field division: *G'ra:jke* 'fence'. Land was also often named after the owner of the neighboring property or farm: *Pr'Peršj* 'by Perš' as well as affiliation or ownership: *'Žo:uškino* 'of Jožko', *Na 'Miškovon* 'at Miško's'; there are many two-word names in which a nominal head alongside a possessive adjective primarily expresses the type of land: *Debe'la:kof 'le:īs* 'Debelak's woods', *Xajdin'ja:kova n'jiva* 'Hajdinjak's field', *'Pi:ntarovj t'ra:vnikj* 'Pintar's meadows'. The names of some lots were connected to the presence of water: *'Cūrek* 'jet of water', shape: *'Gō:mbļce* 'mound', and former events or use: *'Bojna* 'battle', *M'linšček* 'carcass dump'.

The majority of names are Slovenian in origin, but the bases of some are also words borrowed from contact languages in various historical linguistic periods, especially from German. They are well-known by older and middle-aged speakers, but less familiar to young people. Because of the changing lifestyle, abandonment of farming, and decreased attachment to the land, these names are gradually being forgotten, and so they should be collected and recorded as soon as possible, while this is still possible.